

Білого снігу високі намети

Іван Коваленко

Білого снігу високі намети
Знову до тебе закрили мій шлях...
Все про любов розказали поети,
Все співаки проспівали в піснях.

Сяє любов моя сніжно і чисто,
Казка прадавня отак ожива,
Тільки до співу нема в мене хисту,
Тільки у вірш не кладуться слова.

Казка прадавня, що всім так знайома,
Тільки це заново твориться світ.
Може, й нема тебе зовсім удома,
Може, в снігу загубився твій слід.

Білого снігу намети високі,
Може, розтануть весною колись...
Тонуть в снігу мої стомлені кроки,
Тихшають, тихшають... Я зупинивсь.